

Ladislav Bleha-scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovaly: Natálie Lukačovská, Dominika Novotná a Vanda Ramíková ze ZŠ Soběslav, tř. Edvarda Beneše

Vstup č. 1:

Rodilý Jihočechem, muzikant ze Soběslavi, muzikant tělem i duší. To je Ladislav Bleha.

Na své dětství vzpomíná rád. A to přesto, že to jako syn živnostníka a úspěšného provazníka neměl v 50. letech minulého století lehké.

Pamětník (5:52 – 6:14)

„Tatínek můj zlatej, toho soudruzi tady v Soběslavi jako všechny soukromníky, nebo většinu soukromníků, bolševici sebrali a dali na takzvané jako vojenské cvičení jakoby, ale v podstatě to byl jakoby kriminál, protože nikam nesměli.“

Vstup č. 2:

Tatínek byl v roce 1953 na 1 a půl roku odveden k pomocným technickým praporům na Slovensko. Maminka, do té doby žena v domácnosti, se tak musela o rodinu postarat sama. Po velkém úsilí se jí podařilo získat práci v místním obchodu s obuví.

Pamětník (8:17 – 8:32)

„Bohužel, rada žen se soudruhama to zamítla, že soudružka Blehová není politicky spolehlivá a nemůže jít prodávat boty.“

Vstup č. 3:

V dětství na přání rodičů začal Ladislav Bleha hrát na housle. Lásku k hudbě si však ještě nezískal. To přišlo až později, když se učil zámečnickem v nedalekém Sezimově Ústí.

Pamětník (16:20 – 16:51)

„Jednou jsme někam s tím učilištěm jeli a někdo tam držel kontrabas. „Hele, podrž to, já si potřebuju ještě něco vyřídit.“ Tak šel, já jsem si na to brknul... A já jsem ... úplně mě to změnilo život! Prostě mě to úplně uneslo, když jsem si říkal, ono to krásně zní, takovej velkej nástroj.“

Vstup č. 4:

Ke hře na kontrabas přidal postupně basovou či elektrickou kytaru. Nakonec i největší žesťový nástroj - tubu.

To mu umožnilo hrát v kapelách a orchestrech různých žánrů – dudácká muzika, dechovka, bigbít, jazz či dixieland. 14 let působil také v Tábořském symfonickém orchestru Bolech.

Za minulého režimu s dechovou kapelou pravidelně koncertovali ve Vídni. Hráli také v Německu a dokonce i pro krajanů ve Spojených státech. Přestože měl příležitost, o emigraci Ladislav Bleha nikdy neuvažoval.

Pamětník (1:46:01 – 1:46:05)

„Procestoval jsem toho dost, ale řeknu vám, doma je doma.“

Vstup č. 5:

Ladislav Bleha je neuvěřitelně milý, přátelský a energií sršící člověk. Stále hraje na vánočních koncertech, svatbách a pohřbech. Ne vždy mu bylo do zpěvu, ale jak sám říká:

Pamětník (20:23 – 20:26)

„Něco musí člověk v tom životě zvládnout.“

Vstup č. 6:

A co říci závěrem?

Pamětník (1:52:30 – 1:52:32)

„Můžu předvést pár tónů na tubu.“

Pamětník (1:56:06 – 1:56:32)

Hra na tubu